

14) innych czynności, zleconych im specjalnymi przepisami.

2. W skład czynności, zleconych sanitariuszom weterynaryjnym, nie może wchodzić prowadzenie aptek ani wykonywanie w nich czynności fachowych.

3. W specjalnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie ma możliwości wykonania przez lekarza lub technika weterynarii zabiegu, do którego sanitariusz weterynarii w myśl ust. 1 nie jest uprawniony a życiu zwierzęcia grozi poważne niebezpieczeństwo, sanitariusz weterynarii może go dokonać pod warunkiem złożenia kierownikowi zakładu, a w razie jego nieobecności — kierownikowi powiatowego zarządu weterynarii pisemnego oświadczenia, stwierdzającego i uzasadniającego konieczność dokonania zabiegu.

§ 7. 1. W przypadku podejrzenia o zaraźliwą chorobę zwierzęcą, co do której istnieje obowiązek zgłoszenia, sanitariusz weterynarii powinien pouczyć posiadacza zwierzęcia o sposobie postępowania ze zwierzęciem do czasu przyjazdu lekarza weterynarii, zawiadomić swego przełożonego - lekarza weterynarii lub właściwy powiatowy zarząd weterynarii o przypadku zachorowania oraz wykonać czynności zlecone mu przez lekarza weterynarii.

2. W przypadku podejrzenia o różycę świń obowiązkiem sanitariusza weterynarii jest zastosować zabiegi w ramach przysługujących mu uprawnień oraz o wypadku zachorowania zawiadomić swego przełożonego lekarza weterynarii lub właściwy powiatowy zarząd weterynarii. W miarę możliwości sanitariusz weterynarii powinien uzgodnić sposób leczenia z lekarzem weterynarii - kierownikiem P. Z. L. Z.

3. Ponadto do zakresu obowiązków sanitariusza weterynarii należy czyszczenie, wyjaławianie i konserwacja instrumentarium, sterylizacja materiałów opatrunko-

wych, nadzorowanie utrzymania zwierząt przebywających w leczeniu oraz utrzymywanie czystości w pomieszczeniach zakładu w przypadku braku personelu specjalnie wyznaczonego do tych czynności, jak również wykonywanie innych czynności zleconych przez kierownika zakładu, do których wykonania sanitariusz jest uprawniony.

§ 8. 1. Kierownik P. Z. L. Z. powodujący lub dopuszczający do przekroczenia uprawnień techników weterynarii i sanitariuszy weterynarii poza przypadkami przewidzianymi w niniejszej instrukcji odpowiedzialny jest cywilnie i służbowo za mogące stąd wyniknąć skutki.

2. Techników weterynarii i sanitariuszy weterynarii przekraczających przysługujące im uprawnienia lub nie wykonujących obowiązków, wynikających z niniejszej instrukcji, należy pociągnąć do odpowiedzialności służbowej.

§ 9. 1. Osoby, nie odpowiadające w zakresie kwalifikacji fachowych wymaganiom niniejszej instrukcji, nie mogą być zatrudnione w państwowej służbie weterynaryjnej na stanowiskach techników weterynarii lub sanitariuszy weterynarii.

2. Pracowników P. Z. L. Z., pełniących funkcję techników weterynarii lub sanitariuszy weterynarii, nie odpowiadających wymaganiom niniejszej instrukcji, należy w miarę napływania nowych kadr zwalniać, zgodnie z obowiązującymi przepisami, za 3-miesięcznym wypowiedzeniem, lub zatrudniać na innych stanowiskach zgodnie z ich kwalifikacjami (np. na stanowisku stajennego dozorczy).

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą pracowników będących w toku szkolenia zawodowego.

§ 10. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1953 r.

Minister Rolnictwa: w z. M. Czaja

969

ORZECZENIE Nr 1 MINISTRA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO

z dnia 31 lipca 1953 r.

o przejściu przedsiębiorstwa na własność państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 7 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność państwa (Dz. U. z 1947 r. Nr 16, poz. 62, z 1948 r. Nr 25, poz. 170 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

na własność państwa przechodzi przedsiębiorstwo: Zrzeszenie Wędliniarzy sp. z o. o. w Łodzi, ul. Napiórkowskiego 36.

Przedsiębiorstwo to zostało zamieszczone w wykazie przedsiębiorstw, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym m. Łodzi z 1946 r. nr 6, wykaz nr 1, lp. 86.

W stosunku do tego przedsiębiorstwa po przeprowadzeniu postępowania określonego w powołanym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. zapadło postanowienie Zespołu Odwoławczego Głównej Komisji do Spraw Upanstwowienia Przedsiębiorstw w Warszawie z dnia 23 kwietnia

1953 r. nr rep. I-A-1/52 o zmianie postanowienia Głównej Komisji z dnia 9 września 1952 r. i przedstawieniu Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego wniosku o wydanie orzeczenia na podstawie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r.

Wymienione przedsiębiorstwo przechodzi na własność państwa bez odszkodowania w całości, wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:
w z. W. Zawadzki